

[Christmas Møller.]

heden eliminerer det Forhold bort, at Ministeriet skulde være en Appellinstans for Afviklingsafdelingens Bestyrelses Afgørelser.

Dette er efter vor Opfattelse det centrale Spørgsmaal, og her siger vi for vort Vedkommende, at det er et Spørgsmaal, som trænger til nøje Overvejelse og Drøftelse, ikke blot i dette enkelte Tilfælde, men vi ønsker ikke at træffe en Afgørelse, som bestemt præjudicerer Stillingen. Fra den højtærede Handelsministers Side kan man vel sige, saaledes som han for saa vidt allerede har gjort det, at det er overmaade vigtigt for Ministeren at have sin øverste Embedsmand til at følge disse Forhold, men man kan efter vor Opfattelse med langt større Ret gøre den Betragtning gældende, at man netop skal have Ministeriet som Appellinstans. Vi ønsker, som sagt, ikke at træffe en Afgørelse dette Forhold vedrørende, som præjudicerer Stillingen.

Med Hensyn til den Kritik, der er rettet mod Nationalbankdirektør Green, vil jeg gerne for mit Vedkommende sige — idet jeg henviser til de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde, da Sagen var til Behandling —, at jeg synes nok, man i nogen Grad i sin Kritik kunde tage Hensyn til det Forhold, om vedkommende selv havde forlangt et Honorar, og man maa ej heller glemme — hvad jeg ikke er helt sikker paa at det ærede Medlem Hr. Holstein har haft Opmærksomheden henvendt paa —, at i Landmandsbank-Kommissionen af 1922, hvoraf Nationalbankdirektør Green var Medlem sammen med Assessor Rump og Professor Birch, var Forholdet dette, at Nationalbankdirektør Green, som da var Bankinspektør, ikke tog noget Honorar ud fra en Erkendelse af, at hans Medlemsskab i den paagældende Kommission var en naturlig Følge af hans Bankinspektørstilling. Man maa have Lov til at sige, at Nationalbankdirektør Green der traf en Afgørelse, som man kan være tilfreds med.

Jeg maa maaske i det hele have Lov til at sige til det ærede Medlem, at jeg synes, at det paa enkelte andre Omraader ogsaa var overmaade stærke Ord, alt for stærke Ord, det ærede Medlem brugte, og i visse Henseender kan jeg oven i Købet sige til det ærede Medlem, at jeg for mit Vedkommende ikke nærer den fjerneste Tvivl om, at det ærede Medlem ganske har misforstaaet den Hensigt, vedkommende har haft overfor ham.

De Betragtninger, jeg her har fremsat, viser, at der er Spørgsmaal, som det er

rimeligt at overveje, og, saaledes som det med tilstrækkelig Tydelighed fremgik af de Bemærkninger, vi fremsatte den 18. Januar, ønsker vi vedrørende hele dette Forhold en fremtidig Ordning, som kan tilfredsstillende, en Ordning, som kan skabe — forhaabentlig — et bedre Værn mod Afgørelser, som Rigsdagen er imod.

Det er jo bekendt, at Repræsentanter for Regeringspartiet, det konservative Folkeparti og Ministeriet har forhandlet hele dette Spørgsmaal, og jeg tør vel ikke sige, at alle de Betragtninger, jeg her har fremsat i et og alt deles af det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, men jeg tør i hvert Fald sige, at der er Enighed om at skabe en fremtidig tilfredsstillende Ordning, skabe den ikke blot for Embedsmændenes Skyld — for her maa man jo ogsaa stærkt fremhæve, at naar Embedsmændene er udsat for stærke Angreb, saaledes som de har været det fra forskelligt Hold i denne Sag, ja saa har de ogsaa et Krav paa —, og jeg har nævnt ad hvilken Vej det bl. a. kunde gøres — at faa en Ordning, saaledes at de og vi forskaanes for saadanne Forhold —, men ogsaa for Ministeriets. For Ministeriets Skyld — og her tænker jeg ikke paa det siddende Ministerium, men her tænker jeg paa Ministeriet som saadant — maa der findes en Ordning, hvorved Ministeren kommer i Kontakt med Rigsdagen angaaende hele dette Forhold.

Derfor ønsker vi for vort Vedkommende, at den Debat, der her har fundet Sted, skal finde sit Udtryk derigennem, at man henviser til de Udtalelser, der er fremsat i Tinget under den nylig stedfundne Forhandling og opfordrer Regeringen til at overveje hele dette Spørgsmaal og drøfte det med Rigsdagens Finansudvalg. Naar vi ønsker, at det skal drøftes med Rigsdagens Finansudvalg, saa kan man ikke deri lægge, at vi for vort Vedkommende siger: Nu skal Finansudvalget have mere Magt. Nej, saa er dette et Udtryk for, at denne Sag skal drøftes med Partierne.

Jeg skal derfor tillade mig paa det ærede Medlem Hr. Hagbart Bergs og egne Vegne at stille følgende Forslag til Paastand paa Overgang til Dagsorden:

„Under Henvisning til den i Tinget nylig stedfundne Forhandling omkring Landmandsbankudvalgenes Honorarer opfordrer Folketinget Regeringen til at udforme Regler angaaende Ydelse af Honorarer i Forbindelse med ministerielle Kommissioner og Udvalg og forhandle disse med Rigsdagens Finansudvalg og gaar dermed over til den næste Sag paa Dagsordenen.“